

kat. političnega in gospodarskega društva za Slovence. Ali to jako vrlo društvo se pač malo zmeni za celovške prenapetneže. Zadnjo nedeljo je priredilo javni shod v Štebnju pri Malošah in bodočo nedeljo priredi tak shod v Kotmari vesi. Tudi podružnice sv. Cirila in Metoda marljivo delujejo. Čast, homur čast!

Kranjsko. Kranjski nemški liberalci so imeli ono nedeljo shod zaupnih mož. Izrekli so se zoper nemško-slov. gimnazijo v Celju in dvojezične napise v Istri. Ako bi bili dosledni, morali bi opustiti zahtevo dvojezičnih napisov v slov. Ljubljani! — Žebljarsko zadrugo snujejo v Kropi. — «Glasnika», lista za krščanske delavce in obrtnike, je izšla 1. številka.

Primorsko. Ministerstvo tirja, da mestni zastop v Gorici postavi ljudsko šolo za slovenske otroke. — Kmetijska in vrtnarska družba za Trst in okolico šteje 140 udov. Vse premalo! — Ono večer so v Trstu zaprli 6 Slovencev, ker so kričali «Živio Nabergoj, živio cesar Franc Jožef!». Če pa Italijani upijo «Eviva Italia, eviva Umberto!», pa se jim nič ne zgodi! — Nekaj isterskih slovenskih in hrvatskih velikašev ponese v kratkem svetlemu cesarju spomenico, v kateri bode opisan beden stan isterskih kmetov posebno gledé vinske klavzule z Italijo.

Ogersko. Franc Košut sedaj potuje po deželi in povsod mu prirejajo slovesne vsprejeme. Teh vsprejemov se ne udeležijo samo skrajni levicariji, pristni Košutovci, temveč vladni pristasi, da, celo nekateri uradniki.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče so novemu ruskemu carju pismo izrazili sožalje o smrti carja Aleksandra III. in pridjali prošnjo, naj car Nikolaj nekatere poljske jetnike pomilosti.

Francosko. Nekega stotnika Dreyfussa, rojenega žida, so zaprli, ker je prodajal načrte o planinskih trdnjavah italijanski vladi. Taki domoljubi so židje, in vendar povsod silijo v najvažnejše službe, žal, da tudi v našem cesarstvu!

Belgijsko. Dne 13. t. m. sta se odprli zbornici brez prestolnega govora, temveč ministerstvo je oddalo neko izjavo. Nekateri mislijo, da je prestolni govor letos izostal zaradi 33 socijalističnih poslancev; bržčas pa zaradi adresne razprave, ki navadno traja štiri tedne.

Angleško. Pred nekaterimi dnevi je dal lord-majór ali londonski župan obed. Ministerski predsednik, Rosebery, je pri tem govoril o političnem položaju in rekel, da Anglija v vshodni Aziji z Rusijo skupno postopa. Izrekel je željo, naj se med Francosko in Angleško obnovi nekdanje prijateljstvo. Nevarnost za mir pa vidi Rosebery le v neizmernem oboroženju in hujskajočih listih. Želi, naj bi se mladi ruski car popolnoma zavedal svojih dolžnostij.

Nemško. Cesar Viljem razne uradnike kar odpravlja. Kakor poprej Bismarck, tako je odpravil kancelarja Kaprivija, in to je vzbudilo nezaupanje nekaterih zveznih vladarjev. Tudi pravosodnega ministra Schellinga je meni nič tebi nič odpravil, zdaj pa mu ne more najti naslednika. Cesar bi bržčas rad vladal absolutno ali neomejeno. To pa ne bode slo!

Rusko. Vsled carjevega ukaza bode se v Moskvi postavil velikanski spomenik pokojnemu carju Aleksandru III., čegar pogreb bode v Petrogradu dne 20. nov. Na ta pogreb pride srbski kralj, črnogorski knez in zastopniki vseh evropskih vladarjev. — Dne 26. novembra bode pa bržčas poroka mladega carja Nikolaja s princesinjo Aliso.

Špansko. Zbornici sta se odprli dne 12. t. m. brez prestolnega govora, kakor na Belgijskem. Ministerski

predsednik Sagasta je prvi dan v zbornici senatorjev in poslancev govoril o delovanju nove vlade.

Azija. Kitajska je popolnoma pobita. Japonska vojska je brez težkot zavzela Kinču in Taljenvan. Kitajski vojaki so zbežali, čim so se nasprotniki pokazali. Kitajski cesarski dvor je v zbežanosti sklenil zapustiti glavno mesto Peking in bežati v Sinjanfu v provinci Kjangsu. Trdnjavo Port-Artur je kitajski general z vojniki zapustil na ladje, in Japonci so zavzeli to sila važno trdnjavo, ne da bi se jim bil kdo upiral.

Za poduk in kratek čas.

Sanje so bile.

(Spisal Václav Kosmák, posl. Ciriljev.)

(Konec.)

Pretekli sta blizu dve leti. Imeli smo že drugo deklico in cela stvar bila je pozabljena.

Ali neko nedeljo je zopet zjutraj rano prišla gospodinja v mojo sobo nekako prestrašena. «Gospod doktor, kaj se mi je danes v noči pripetilo! Prebudim se, pogledam na omaro in — Bog bodi z nami — tam je stala stara Polačkova (tako se je imenovala mati te deklice) — kakoršna je živa. S povzdignjeno roko segala je ravno tja, kjer je bila tista britev. Hotela sem skočiti in postelje in zakričati — ali v tem je že izginila. Bog me ne kaznuj — ali jaz pravim, da je ona ta zločinka! To sem si že davno mislila v duhu!»

«Umiri se! To se ti je le dozdevalo — ker neprenehoma misliš na njo in jo sumničiš!»

«Ni se mi dozdevalo, pri moji veri, da ne. Saj je mesec svetil, kakor po dnevu, da bi lahko iglo opazil na zemlji — videla sem vse natanko! Vsa prestrašena nisem mogla potem niti zaspati in molila sem rožni venec.»

V tem je nekdo pozvonil. Gospodinja je šla odpirat in privedla je s seboj človeka iz sosedne vasi.

«Hvaljen bodi Jezus Kristus!»

«Amen na vekomaj. Kaj pa mi prinesete?»

«Gospod doktor, priti morate k nam ogledat mrtveca.»

«Kdo je umrl?»

«Stara Polačkova. Bilo je okoli enih po polnoči.»

Gospodinja je obleдела in jaz sem tudi bil iznenaden. Ko je sel odšel, pa je šepetala: «Vidite, gospod doktor, da to niso bile sanje? Ona ubožica prišla mi je priznat zločin in me odpuščanja prosit, ker sem jo šestokrat zaklinjala. No, Bog ti odpusti in daj ti večno veselje in večna luč ti naj sveti, uboga duša!»

Dobra ženica je plakala.

«Slisiš, Barbika, ne povej tega nikomur!»

«Bog me varuj! O mrtvih le dobro!»

In držala je besedo! Vi ste prvi, kateremu to povem. Poznali niste ranjke, ne njenega bivališča. Vam sem to lahko povedal, ko sva se že o takih rečeh pogovarjala.

Jaz sem zmajal z glavo.

«No, ne majajte z glavo; to je resnica!»

«Saj vam jaz verjamem, ali čudno je to!»

«Čudno je to», rekel je zdravnik in iztrkal pipo.

In kaj ti porečeš temu, prijatelj, ki to bereš? — Take prikazni morda nisi imel — ali gotovo je govoril s teboj v sanjah tvoj pokojni oče, ali tvoja mati, ali tvoj prijatelj; gotovo si videl obraz katerega svojih dragih in krasni svetlobi, kakor v severni luči. Kaj misliš? So-li bile to vsikdar le samo sanje — ali so morda prišli k tebi tvoji dragi z nadzvezdnih krajev na pogovor, ko

se je tvoj duh v spanju ločil od zemlje in se jim tako bolje približal? Odgovori ti na to srce! Razum tukaj ne zadošča!

Smešnica. Stari Žlak na Remšniku je začel svojemu konju polagati namesto ovsja žaganice in namesto sene praprot. Ne dolgo potem pa je ljudem pravil: »Komaj sem bil konja navadil, pa mi je bil — proč!»

Razne stvari.

(Blagoslovljenje.) V nedeljo dopoldne so milostlj. knezoškof v Radvanju pri Mariboru slovesno blagoslovili kapelo, katero je postavila občina, in tam sv. mašo brali.

(Sklep misijona) v cerkvi sv. Alojzija v Mariboru je bil preteklo nedeljo popoldne ob 4. uri vpricho milostlj. knezoškofa, ki so po misijonski pridigi nešteti množici navdušeno govorili, blagoslovili misijonski križ, podelili papežev blagoslov in zapeli zahvalno pesem ter blagoslov dali s presv. R. Telesom.

(V Konjice), kjer bo tamošnje »katol. politično društvo« zborovalo prihodnjo nedeljo, 18. t. m., je obljubil tudi g. državni poslanec Miha Vošnjak priti, da poroča o svojem poslanskem delovanju. Zbor utegne biti prav zanimiv.

(Umrl) je dne 30. oktobra t. l. kapucinski vikar na Reki, P. Lenart Vršič. Rodil se je v župniji sv. Petra in Pavla na Ptuj dne 24. febr. 1864; odgojen pa je bil pri Sv. treh kraljih v Slov. goricah in v mašnika posvečen dne 23. dec. 1888.

(Jareninskemu bralnemu društvu) sta darovala č. g. Jakob Županič, župnik pri Sv. Ožbaldu ob Dravi, 2 gld. in gosp. Anton Jager, posestnik na Poličkem vrhu, za sliko svetlega cesarja 1 gld. 10 kr. in za sliko sv. Cirila in Metoda 1 gld. 65 kr.; obema izreka odbor dostojno zahvalo.

(Očitno zahvalo) izrekajo farani pri Sv. Florijanu pri Doliču za sveti misijon čč. gosp. misijonarjem od Sv. Jožefa nad Celjem in domačemu č. g. župniku M. Fideršku. Obhajanih je bilo nad 2000 in procesija pri sklepu misijona velikanska.

(Zaprli) so v Mariboru 6. t. m. v Pivolah rojeno 30letno deklo Marijo Kaiser, ker je bojda svojega otroka umorila.

(Zopet pod ključ.) Dne 7. t. m. so v Mariboru blizu kolodvora ujeli Pavla Veber, ki je iz Karlave v Gradcu dne 24. okt. ušel.

(Velika vročina v novembru.) Iz Sassare se poroča, da je sedaj na Sardinskem otoku taka vročina, kakor poleti. Toplomer kaže 37° C. Travniki in polja so sežgana, poljska dela praznujejo in živini manjka pitne vode.

(Zastrupil) se je v nedeljo po noči v Celovcu Alfonz Stefanelli pl. Preuterhof, mož grofice Meran, c. in kr. nadporočnik polka štev. 27 kralja Belgijcev. Bržčas se mu je pamet zmešala.

(Celjska »Vahtarca«) priporoča dne 8. t. m. svojim bralcem, naj vladnim naredbam gledé slov. zahtev tako nasprotujejo, kakor se je to zgodilo v Piranu v Istri. Kruta sila pijane sodrge se hvali! Oj kultura!

(Nesreča.) Pri Sv. Vidu niže Ptuja se je te dni enoletni deček igral z žveplenkami ter užgal kopico slame; pri tem pa se je grozno hudo opeknel.

(Ljubezniv brat.) Oferski sin Jakob Erloh v Radečah je hotel nedavno svojo sestro Heleno na polju z nožem zabosti. Na srečo pa prihiti žena nekega železniškega čuvaja ter jo reši.

(Zoper slov.-nemško gimnazijo v Celju) se je oglašil tudi občinski zastop v Marenbergu. Kaj pa, ko bi to gimnazijo preselili v Marenberg; oj, kaj bi potem rekli odborniki, ko je znano, da je med Marenberškimi otroki vsled ponemčevanja veliko »buteljnov«?

(Cvetoče jagode.) Neka Slovenka v Št. Pavlu v Savinjski dolini je našla pred nekaterimi dnevi v Reki nad Št. Pavlom jagodin cvet. V Reki je že sredi oktobra zapadlo precej snega.

(Trtno uš) so zasledili v občinah Kog, Žerovince in Mestni vrh v Ptujem okraju. Prepovedano je torej iz teh občin izvažati trte in rastline ali dele rastlin, v katerih bi utegnili biti trtna uš. Treba bode saditi po teh vinogradih ameriški trs.

(Nova železnica na Hrvaškem.) Železniška proga Našice-Požega, ki veže poslednje mesto z Osekom, bode se odprla dne 28. novembra t. l.

(Prvi tamburaški zbor v Savinjski dolini) se je ustanovil v Št. Pavlu. Člani se marljivo vadijo in nastopijo v kratkem.

(Smrt v moki.) V Mariborskem parnem mlinu »Styria« je Alojz Ojsnic, doma blizu Ljutomera, delal 8. t. m. v freljem nadstropju. Bržčas se mu je spodrsnilo na gladkih tleh in padel je v žleb, kamor se siplje moka. Ko so ga pogrešali pri kosilu, začeli so ga iskati. Našli so ga res v žlebu, kjer se je zadušil v moki.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali gg.: dr. P. Stornik, ravnatelj c. kr. gimnazije v Mariboru, in č. g. Fr. Črnenšek, kaplan pri Sv. Pavlu za Bolsko, po 5 gld., č. g. France Hirti, župnik v Slivnici pri Mariboru, 2 gld., č. g. Jakob Tajek, c. in kr. voj. kaplan v Mariboru, 3 gld. in neimenovan v Mariboru 1 krono.

(Nov pripomoček proti trtni uši.) Poljedelsko ministerstvo je podelilo neki Mariji Brunner na Dunaju patent za novo sredstvo, ki pokonča trtno uš in pospešuje rast trte. Več nižjeavstrijskih vinogradnikov je bojda že poskusilo novo sredstvo, ki se je dobro obneslo. Dal Bog!

(Nesreča v premogokopu.) V premogokopu pri Mostu na Češkem se je oni dan primerila grozna nesreča. Blizu 20 premogarjev je bilo ubitih.

(Živinoreja.) V gospodarskem odseku državnega zbora se je parkrat razpravljalo o prošnji mesarskih zadrug, da se naj odpre rumunska meja. Odsek se je sicer izrekel zoper to, vendar vsa zahteva pride v državni zbor. Da je meso po velikih mestih tako drago, tega so najbolj krivi mešetarji, ne pa, da je v našem cesarstvu premalo živine.

(Mlad potepuh.) Tržaška »Edinost« piše: 12letni Hugo K. iz Sv. Jurija na Štajarskem pobegnil je z doma in se prišel klatit v Trst. Stražarji so zazačili tega »gospodiča« v neki kavarni na velikem trgu. S tem je žalostno končal veliki izlet, katerega si je privoščil dečko na neprostovoljne stroške očetove.

(Učiteljske spremembe.) Nadučitelj pri Sv. Duhu je postal g. J. Benko, dozda učitelj pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Za učitelja pride v Griže iz Šostanja g. Franc Gostinčar. Učitelj je postal pri Sv. Križu na Murskem polju podučitelj g. Anton Herzog.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Janez Pavlič, provizor v Podčetrtku, pride za kaplana v Pišce. Prestavljeni so čč. gg. kaplani: Alojz Soba iz Pišec v Konjice, Robert Vaclavik s Sladke gore v Slov. Bistrico in Anton Raušl od Marije Snežne na Sladko goro.

Loterijske številke.

Trst 10. novembra 1894: 59, 4, 17, 70, 20
Line " " 3, 90, 34, 72, 25